

— На добридень, ти моя голубко!
«На добридень, мій коханий друже!»
— Що ж сьогодні снилось тобі, любко?
«Сон приснився, та дивненький дуже».

— Що ж за диво снилось тобі, мила?
«Мені снились білії лелії...»
— Тішся, мила, бо лелія біла —
Квітка чистої та любої надії!

«Мені снились білії лелії,
Що хитались в місячному світлі,
Мов гадали чарівнії мрії,
І пишались гордії, розквітлі.

І сяли дивною красою,
Мов непевні, чарівничі квіти,
І блищали ясною росою,
Що горіла, наче самоцвіти.

Приступила я до квітів ближче, —
Всі лелії раптом затремтіли,
Почали хилитись нижче, нижче
Та й пожовкли, далі почорніли.

І з лелій тих чорних поспадали
Всі блискучі самоцвітні роси,
На травиці схиленій лежали,
Наче дрібні та ряснії сльози...»

— Дивний сон твій, любко моя гожа...
А мені червоні снились рожі.

«Тішся, милий, бо червона рожа —
То кохання квітка та розкоші!»

— Мені снилося: червоні рожі
Пломеніли в промені злотистім
І були на райські квіти схожі,
Запашнії, з листячком барвистим.

Так чудово рожі паленіли
Від кохання й радості ясної
І цвіли, тремтіли та горіли
Від жаги палкої, таємної.

Приступив я до одної рожі,
Пригорнуть хотів я до серденька.
Зблідли раптом рожі прехороші
І найкраща роженька ясненька.

Та й умилась буйною росюю
Та моя найкраща рожа мила,
Мов підтята гострою косою,
Полягла мені до ніг, змарніла...

Засмутилась пара молоденька,
Зрозуміти снів своїх не може
І додому поверта смутненька.
Дай їм, боже, щоб було все гоже!...

[20 березня 1890 р.]

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 86 — 87.

Вперше надруковано у збірці «На крилах пісень», 1893, стор. 41 — 43.

Автографи — ІЛШ, ф. 2, № 11, стор. 5 — 7, та ІЛШ, ф. 2, № 747, стор. 53 — 55.

Датується за раннім автографом.

Подається за збіркою « [На крилах пісень](#) » К., 1904, стор. 37 — 39.